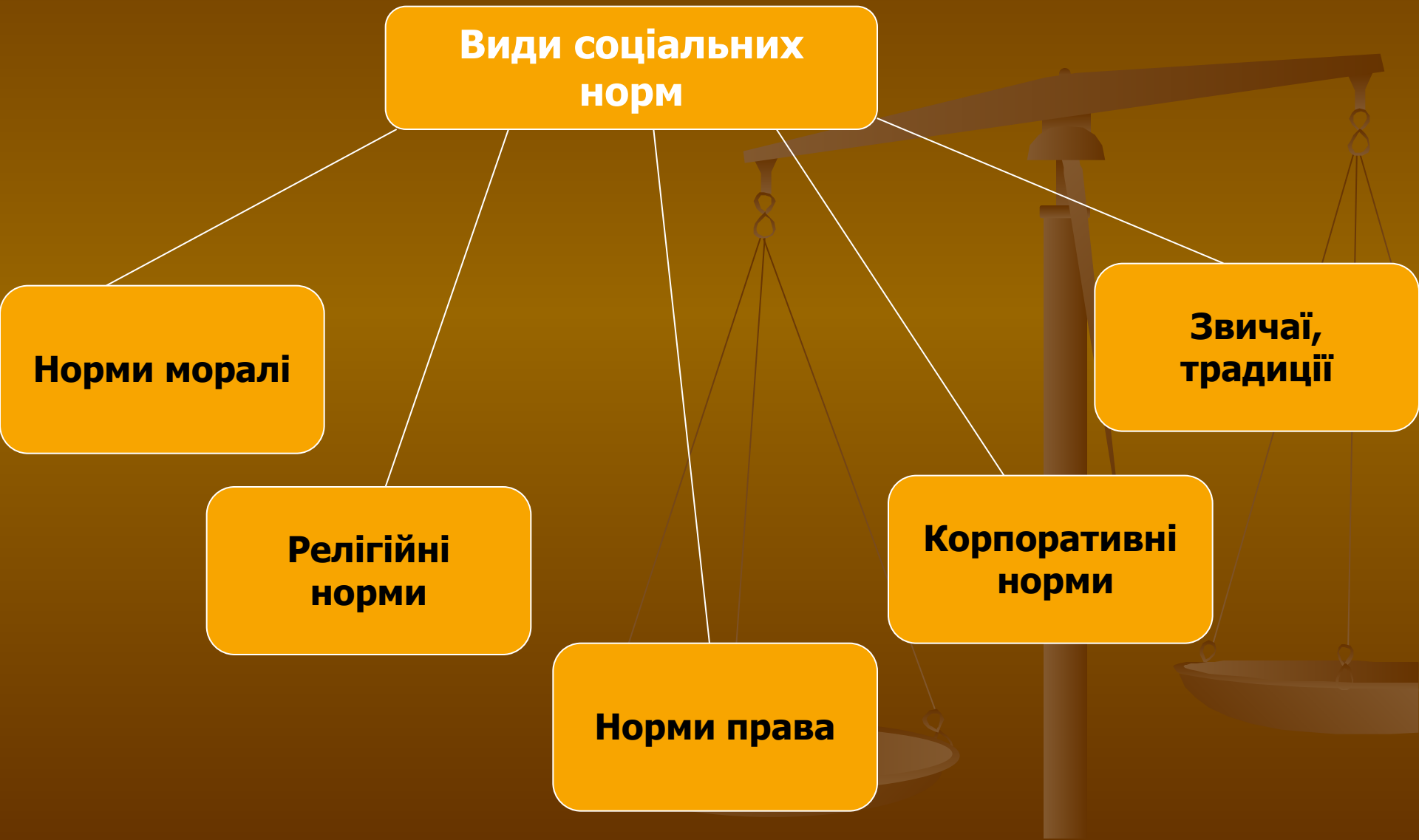

Поняття і види соціальних норм

Соціальні норми – правила загального характеру, які регулюють відносини у людському суспільстві та встановлені державою, суспільством, об'єднаннями громадян.

Звичаї та традиції – це правила поведінки, які склавшись у суспільстві в результаті їхнього багаторазового повторення, виконуються як звички. За порушення – громадський осуд

Релігійні норми – за недотримання можливе відлучення від церкви, піддання анафемі

Корпоративні норми

– це правила поведінки, що регулюють суспільні відносини у середині різних громадських організацій.

← **Норми моралі** - це правила поведінки, що встановлюються в суспільстві відповідно до моральних уявлень людей про добро і зло; охороняються силою громадської думки і внутрішніх переконань людини.

Загальнообов'язкові правила поведінки людей, що встановлені й охороняються державою - норми права

Джерела (форми) права:

Правовий
звичай

Нормативно-
правовий акт

Релігійно-
правовий
акт

Міжнародно-
правовий акт

Правовий
прецедент

Нормативно-
правовий
договір

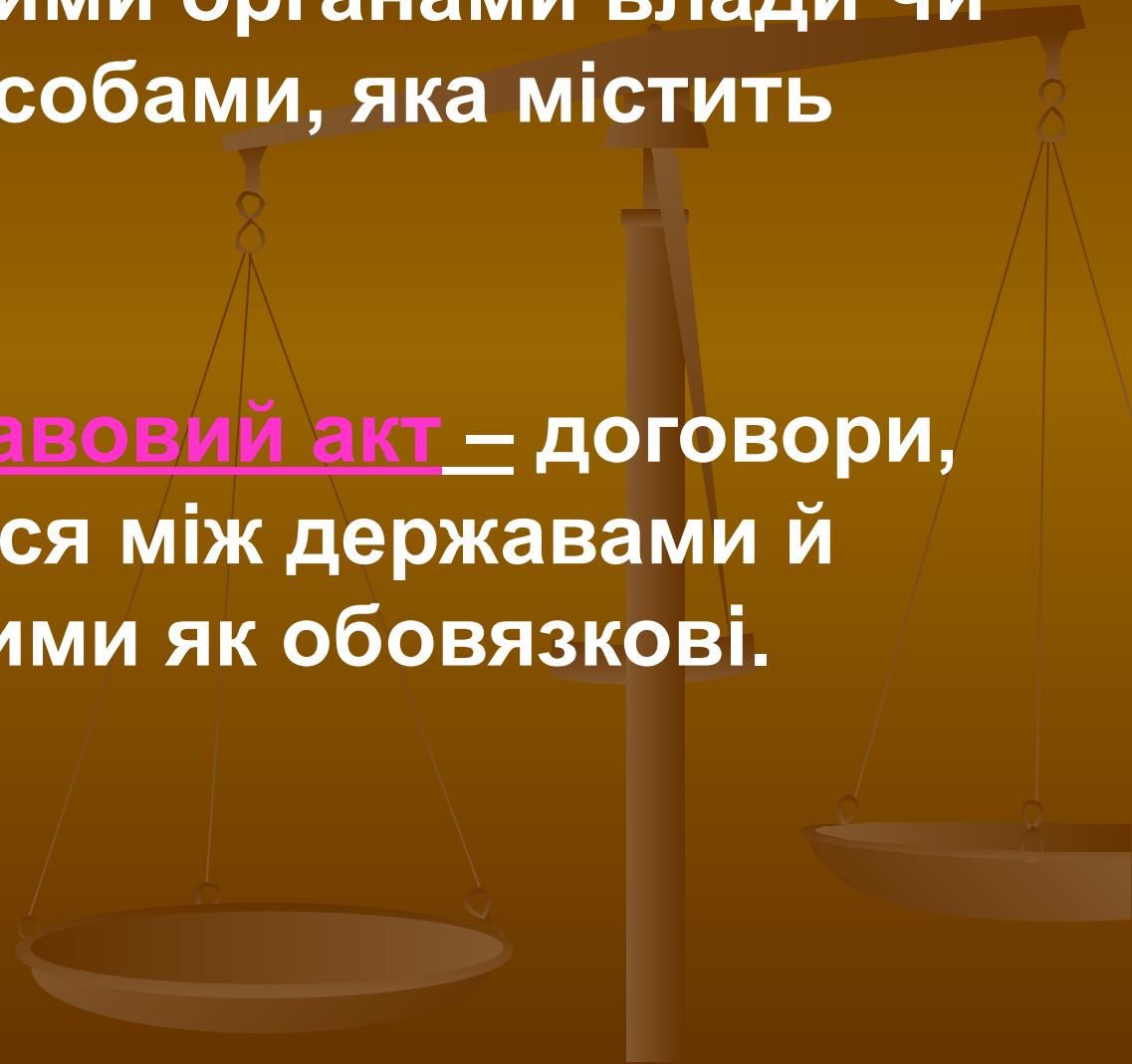
Правовий звичай - соціальні норми правил поведінки, що утворилися під час їхнього фактичного застосування протягом тривалого часу, санкціоновані державою.

Правовий прецедент - джерело права, що являє собою письмове або усне рішення судового або адміністративного органу, якому надається державою формальна обов'язковість, і воно стає нормою, еталоном, зразком при розгляді всіх подібних справ у майбутньому.

Нормативно-правовий договір -

двостороння або багатостороння угода між різними органами влади чи посадовими особами, яка містить норми права.

Міжнародно-правовий акт – договори, що укладаються між державами й визнаються ними як обов'язкові.

Релігійно-правова норма - акт-документ, що містить церковний канон або іншу релігійну норму, санкціоновану державою для надання їй загальнообов'язкового значення, та забезпечується нею.

Нормативно-правовий акт - офіційний письмовий документ, прийнятий уповноваженим на це суб'єктом у визначених законом формі та порядку, який устанавлює норми права для неозначеного кола осіб і розрахований на неодноразове застосування.
(закони та підзаконні акти)